

MURAWY OSTNICOWE

bogata murawa z ostnicą włosowatą

Ostnica Jana (*Stipa joannis*)

murawa z ostnicą Jana i szalwią łąkową

murawa z ostnicą włosowatą i pięciornikiem piaskowym

Są związane z różnego rodzaju glebami, w skrajnych przypadkach również z ubogimi glebami piaszczystymi. To zbiorowiska nieco uboższe pod względem bogactwa gatunkowego niż murawy kwietne. Charakterystyczną cechą struktury roślinności muraw ostnicowych jest występowanie traw kępowych, o wąskich i często pokrytych woskiem liściach. Do najważniejszych gatunków o takiej fizjonomii, od których pochodzi nazwa podtypu, należą ostnice (rodzaj *Stipa*, w Polsce kilka gatunków). Drugim istotnym wyróżnikiem muraw ostnicowych jest często mniejsze niż w przypadku muraw kwietnych zwarcie roślinności. Między kępami ostnic i kostrzew występują fragmenty gołej gleby, na których miejsce do życia znajdują drobne terofity, mchy i porosty.

Murawy ostnicowe wykształcają się w niesprzyjających dla większości roślin warunkach: na zboczach o dużym nachyleniu, niestabilnym podłożu, silnym nasłonecznieniu i na glebie o niskiej wilgotności. Ważną cechą środowiska jest też odpowiednia wystawa stoków: południowa lub południowo-zachodnia, zapewniająca wysokie nasłonecznienie i nagrzewanie powierzchni gleby. Na opisanych stanowiskach przetrwać mogą tylko silnie wyspecjalizowane gatunki, co determinuje specyficzny skład gatunkowy i strukturę przestrzenną muraw ostnicowych.